

Kaip Dievas atsako į maldas – 2 iš 2 dalių

***Taigi, taip turėtumėte melstis: „Mūsų Tėve,
esantis danguje, tebūnie šventas Tavo vardas,
teateinie Tavo karalystė, tebūnie Tavo valia, kaip
danguje, taip ir žemėje.
Mato 6:9,10***

Šioje antrojoje dalyje, skirtoje šiai svarbiai temai, toliau nagrinėsime daugelį svarbių detalių, esančių Viešpaties maldoje. Ypač atkreipsime dėmesį į tai, kaip ši malda bus išklaudyta Dievo ateinančioje karalystėje žemėje. Pagal Šventąjį Raštą, Dievo karalystė žemėje palaimins visus žmones ir atsakys į milijonus nuoširdžių maldų, kurios buvo ištartos per amžius.

„Nebebus mirties”

Liga ir mirtis yra mūsų pirmųjų tėvų nuodėmės pasekmė ir yra tarp blogio, kurį Dievas pažadėjo sunaikinti. Argi mes turėtume melstis už sveikatą ir

prašyti Viešpaties išgelbėti mūsų artimųjų, kurie galbūt serga sunkia liga, gyvybes? Tinkama nuolankiai prašyti Dievo tokių dalykų, bet visada turėtume suprasti, kad norime, jog būtų vykdoma Viešpaties valia. Taip pat turėtume žinoti, kad gali būti, jog Jo valia nėra suteikti sveikatos ir gyvybės visiems, už kuriuos mes meldžiamės.

Šios palaimos, už kurias tiek daugelis meldėsi, bus prieinamos visiems Kristaus karalystės laikotarpiu. Raštai mums sako, kad tada visos ligos ir negalavimai bus išgydyti. Tą dieną „gyventojas nesakys: „Aš sergu““, rašė Izaijas (Izaijas 33:24). Aprašydamas kai kurias ateinančios karalystės palaiminimus, Paulius rašė, kad Kristus karaliaus, kol visi priešai bus pavergti po jo kojomis, ir kad „paskutinis priešas, kuris bus sunaikintas, yra mirtis“ (1 Kor 15:25, 26). (1 Korintiečiams 15:25, 26). Kai apaštalas Jonas regėjime pamatė Dievo karalystę, įkurtą žemėje, jis suprato, kad dėl to „nebebus mirties, ... nebebus skausmo“ (Apreiškimo 21:4).

Kai meldžiamės už sveikatą ir gyvenimą, pabandykime suvokti šios daug didesnės Dievo Kūrėjo paramos prasmę. Jo planas yra suteikti šias palaimas ne tik mums ir mūsų artimiesiems, bet ir visai žmonijai, kuri jų ieškos per tūkstantį Kristaus

2025 m. rugsėjis

karaliavimo metų, būdama nuolanki ir paklusni. Tai įkūnija milijonų žmonių per pastaruosius du tūkstančius metų sakoma malda: „Teateinie Tavo karalystė. Tebūnie Tavo valia, kaip danguje, taip ir žemėje.“ Mato 6:10

„Iš tolimos priešo žemės“

Dievo keliai ir tai, ką Jis numatė savo kūrinijams, visada yra daug geriau nei tai, ką sugalvoja žmogaus išmintis. Mes meldžiamės už sveikatą, apsaugą ir taiką, bet kas kada nors pagalvojo melstis, kad jų mylimieji mirusieji būtų jiems sugrąžinti? Dievas savo plane peržengė tai, ko dauguma žmonių drįsta prašyti savo maldose. Jis pažadėjo sugrąžinti mirusiuosius ir suvienyti juos su jų šeimomis, draugais ir artimaisiais!

Mirtis, didžiausias visos žmonijos priešas, ypač užima žmonių mintis ir širdis visame pasaulyje, matydami, kaip konfliktai keliose šalyse perauga į karus. Tokios tragedijos kelia daug klausimų, o galbūt dažniausiai kartojamas klausimas yra „Kodėl Dievas tai leido“?

Ne tik dėl šių nesenų įvykių, bet ir per amžius, kiek tėvų buvo sudaužyta širdis dėl brangaus vaiko netekties. Būtent apie tokią tragediją Biblijoje kalba pranašas Jeremijas. Ji susijusi su atsidavusia motina vardu Rachelė. Jeremijas rašė: „Ramoje girdimas verksmas – gilus skausmas ir kartus raudojimas. Rachel verkia dėl savo vaikų ir nenori būti paguosta, nes jos vaikai mirė;“ bet tada Viešpats sako: „Neverk daugiau, nes Aš tave atlyginsiu... Tavo vaikai sugrįš pas tave iš tolimos priešo žemės.“ Jeremijas 31:15,16

Šie pranašo poetiniai žodžiai piešia du aiškiai skirtingus vaizdus. Pirmajame vaizduojamas faktas, kad mirtis yra didžiausias žmonijos priešas, ir pradedant Adomu ir visomis vėlesnėmis kartomis, visi žmonės pateko į „tolimą žemę“ – mirtį, didžiausią iš visų priešų. Antrajame pranašo piešiamame vaizde aiškiai matyti, ką Dievas ketina padaryti savo mylimam kūriniiui. Jo planas, užtikrintas ir garantuotas Jo Šventuoju Žodžiu, yra atgaivinti visus, kurie yra „tolimoje žemėje“ – mirties žemėje. Šis tikras pažadas yra užkoduotas mūsų maldoje „Teateinie Tavo karalystė“, nes per Kristaus karalystę visi, kurie yra kapuose, mirties būsenoje, išgirs Žmogaus Sūnaus balsą ir prisikels. Jono 5:28,29

Žmonijos prisikėlimą apaštalas Petras apibūdina kaip „atstatymą“, kuris reiškia „atgaivinimą“. Jis mums sako, kad po Kristaus antrojo atėjimo bus „visų dalykų atstatymo laikai“, kuriuos nuo pasaulio pradžios žadėjo visi Dievo šventieji pranašai. Apaštalų darbai 3:20,21

Po vynmedžiu ir figmedžiu

Daugelis meldžiasi dėl turto arba bent jau dėl ekonominio saugumo. Beveik visi žmonės, artėjant senatvei, jaučia tam tikrą baimę ir netikrumą. Ar būsimė finansiskai saugūs, kai pasieksime amžių, kai nebegalėsime užsidirbti pragyvenimui? Suprantama, kad kiekvienas, kuris tiki Dievu ir mano, kad Jis yra mylintis ir rūpestingas, turėtų kreiptis į Jį maldoje, prašydamas finansinio saugumo.

Žinoma, mes žinome, kad pasaulyje yra milijonai žmonių, kurie neturi finansinės saugumo. Taip pat yra milijonai žmonių, kurie tiesiog badauja ir neturi tinkamo maisto, drabužių ir pastogės. Dievas myli visus savo sukurtus žmones, ir nors mes džiaugtumėmės, jei jis palaimintų mus ir kitus palankesnėmis gyvenimo aplinkybėmis, argi ne geriau džiaugtis jo meile, kurią jis parodė,

pasirūpindamas visais vargšais ir skurstantiems savo laiku ir savo būdu? Jis pažadėjo tai padaryti!

Dievo pažaduose ekonominis saugumas simbolizuojamas mintimi apie gyvenimą po savo „vynuogynu“ ir „figmedžiu“. Pranašas skelbia, kad visi bus taip palaiminti, o Dievo aprūpinimas bus toks visapusiškas, kad jo karalystėje nebeliks baimės, nes „niekas jų negąsdins“. Michėjo 4:4

Izaijo pranašystėje mums duodamas panašus užtikrinimas dėl Dievo palaiminimų pasauliui ateityje. Šis Dievo pranašas mums sako, kad tada jie nestatys namų kitiems gyventi ir nesodins, kad kiti valgytų, bet žmonės ilgai džiaugsis savo rankų darbu. Jie amžinai džiaugsis savo darbo vaisiais, jei ir toliau paklus teisiesiems karalystės įstatymams, kurie tada valdys pasaulį. Izaijo 65:21-25

Ši Izaijo pranašystės skyrius rodo, kad Dievo palaiminimai toje karalystės epochoje bus išliejami ant žmonių, atsakant į jų maldas. „Prieš jiems šaukiant, aš atsakysiu; ir dar jiems kalbant, aš išgirsiu“ (24 eilutė). Iki šiol tai nebuvo daugumos žmonių patirtis, nes dar neatėjo Dievo numatytas laikas suteikti jiems prašomų malonių, ir nes Jis žino, kad jų patirtis su sunkumais padės jiems įvertinti

2025 m. rugsėjis

palaiminimus, kuriuos Jis jiems suteiks per amžinus metus.

Kai bus įkurta Dievo karalystė, viskas bus kitaip. Palaiminimai, kurių trokšta mirštantieji rasė, taps prieinami dar prieš jiems pagalvojant apie tai, kad reikia už juos melstis. „Prieš jiems šaukiant, aš atsakysiu.“ Kai jie išmoks prašyti Jo gėrybių, atsakymai į jų maldas bus tokie realūs ir greiti, kad atrodys, tarsi jie būtų atėję dar prieš prašytojui baigiant maldą. „Dar jiems kalbant, aš išgirsiu.“

„Mūsų kasdienė duona“

Atsakymas į maldą „Teateinie Tavo karalystė“ apima daug materialių palaiminimų, už kuriuos pamaldūs „ “ žmonės visame pasaulyje paprastai meldžiasi, bet dažnai jų negauna. Džiaugiamės, kad artėja laikas, kai šios teisėtos materialios palaimos pradės tekėti „visoms žemės šeimoms“, kaip Dievas pažadėjo Abraomui (Pradžios 12:3). Tuo tarpu verta apmąstyti, kaip Dievas dabar atsako į savo pašvęstųjų žmonių, turinčių privilegiją kreiptis į Jį „Tėve mūsų, esantis danguje“, maldas (Mato 6:9).

Šie žmonės, labiau nei bet kas kitas, nuolat meldėsi, kad ateitų Dievo karalystė. Tuo pačiu metu jie turėjo privilegiją prašyti Dievo savo pačių neatidėliotinių kasdienių poreikių, nes Jėzus juos mokė melstis: „Duok mums šiandien mūsų kasdienę duoną“ (11 eilutė).

Tai labai nuosaikus prašymas, ir kai jis pateikiamas tinkama dvasia, tai yra pripažinimas, kad Viešpats geriausiai žino, kokie gali būti mūsų kasdieniniai poreikiai, ir kad mes būsime patenkinti viskuo, ką Jis laikys išmintingu suteikti. Be to, tiems, kurie seka Jėzaus aukojimo pėdomis, svarbu pripažinti, kad mūsų dvasiniai poreikiai yra kur kas svarbesni už materialius. Duona Šventajame Rašte naudojama kaip Tiesos simbolis – Evangelijos, Dievo Žodžio ir Jo nuostabaus „ “ plano Tiesos. Dievas pažadėjo mus gausiai maitinti šia „gyvenimo duona“ (Jono 6:35). Taigi mes galime melstis su visišku įsitikinimu, žinodami, kad mūsų prašymai yra pirmiausia dėl dvasinio maisto, kurį Jis pažadėjo, ir todėl atitinka Jo valią.

„Kaip mes atleidžiame“

„Atleisk mums mūsų nuodėmes, kaip ir mes atleidžiame tiems, kurie mums nusikalto“ (Mato 6:12).
2025 m. rugsėjis

Šią Viešpaties maldos dalį nuoširdžiai gali ištarti tik tie, kurių širdys yra pripildytos tos pačios meilės dvasios, kuri paskatino mūsų Dangiškąjį Tėvą siųsti savo Sūnų į pasaulį, kad jis būtų žmonijos Atpirkėjas ir Gelbėtojas. Ši meilė suteikia atleidimą nusidėjėliams, kurie nusikalto Dievui, nepaklūsdami jo įstatymams. Jis nori mums atleisti, bet tik su sąlyga, kad mes turime tinkamą širdies požiūrį į tuos, kurie nusikalsta prieš mus. Be abejo, tai yra mūsų nuoširdumo išbandymas.

Dievas atleidžia savo tautai, nes mano, kad jų Adomo netobulumą padengia Kristaus atperkančio kraujo nuopelnai. (Izaijo 61:10; Romiečiams 4:7,8). Tai reiškia, kad tas, kuris meldžiasi, yra nuoširdus Kristaus tikintysis, kurio „“ priėmimas savo Atpirkėjo yra toks besąlygiškas, kad jis atsisakė visko kito, kad galėtų sekti savo Mokytoju. Tik toks žmogus gali kreiptis į Dievą maldoje, prašydamas atleidimo Kristaus vardu.

„Išgelbėk mus nuo piktojo“

„Nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto“ (Mato 6:13). Pirmoji pagunda, minima Biblijoje, buvo motinos levos pagunda. Ji buvo pagunda

nupuolusio Liuciferio, per gyvatę, nepaklusti Dievo įstatymui. Šventajame Rašte Dievo įstatymo pažeidimas vadinamas nuodėme, o žodis „gundymas“ vartojamas apibūdinti bet kokią pastangą, viliojimą ar gundymą nusidėti. Velnias yra didžiausias iš visų gundytojų, ir jis naudoja daugybę įvairių priemonių, kad pateiktų savo nuodėmingus viliojimus tiems, kuriuos stengiasi atitraukti nuo Dievo ir nukreipti į neteisybės kelią. 1 Petro 5:8,9

Priešingai, „Dievas negali būti gundomas blogiu, nei jis gundo žmogų“, – rašė Jokūbas (Jokūbo 1:13). Tai reiškia, kad mes galime pasitikėti Dievu, jog jis niekada nesukels mums pagundos daryti blogį. Taigi savo maldose mes galime remtis šiuo užtikrinimu.

Koks vilties teikiantis yra šis teiginys: „Išgelbėk mus nuo pikto“ (). „Išgelbėk mus nuo pikto“. Velnias, didysis apgavikas, per amžius darė įtaką žmonėms, ypač Dievo tautai, siekdamas atitolinti juos nuo jų Kūrėjo. Rezultatas buvo tragiškas – pasaulis, kurį didžiąja dalimi valdo nuodėmė ir savanaudiškumas, „šis dabartinis pikto pasaulis“. (Galatams 1:4). Tačiau Dievas pažadėjo išgelbėti iš „paukščio gaudytojo spąstų“ ir nuo blogio, kurį paukščio gaudytojas sukūrė pasaulyje. Psalmių 91:3

Dievo pažadas išgelbėti yra asmeniškai svarbus visiems, kurie seka Jėzaus pėdomis, nes jis užtikrina, kad Šėtonas negalės jų sugauti ir įvilioti į spąstus. Dievas kasdien išgelbėja mus, kaip asmenis, nuo Šėtono klaidų ir nuodėmės spąstų. „VIEŠPATIES angelas“, rašė psalmistas, „apsaugo tuos, kurie Jo bijo, ir išgelbėja juos“ (Psalmių 34:7). Koks nuostabus pažadas, ir kaip mes džiaugiamės galėdami jį pritaikyti sau, kai meldžiamės: „Išgelbėk mus nuo piktojo“ (Psalmių 91: (Psalmių 34:7). Koks raminantis pažadas, ir kaip mes džiaugiamės, kad galime jį priimti kaip savo, kai meldžiamės: „Išgelbėk mus nuo pikto“.

Dievo tautai yra numatytas dar didesnis išgelbėjimas, nes visa Kristaus bažnyčia „pirmajame prisikėlime“ viešpataus su Kristumi (Apreiškimo 20:4,6). Jėzus sakė, kad pragaro vartai ne nugalės jo tikrosios bažnyčios (Mato 16:18). Šio pažado išsipildymo metu pragaro vartai – mirties būseną – bus plačiai atverti, ir visi, kurie kentėjo ir mirė su Kristumi, bus išlaisvinti iš mirties ir išaukštinti į šlovę, kad viešpatautų su juo per tūkstantį jo karalystės metų.

Tikrieji Kristaus mokiniai žinojo, kad šis išgelbėjimas neateis, kol jis negrįš. Paulius tai suprato ir parašė, kad „teisumo vainikas“ buvo pasiruošta jam ir visiems, kurie myli Kristaus pasirodymą, kad jį gautų „tą dieną“. Apaštalas Jonas taip pat rašė apie tuos, kurie bus „ištikimi iki mirties“ ir tada gaus „gyvenimo vainiką“. 2 Timotiejui 4:8; „Apreiškimo 2:10

Jėzaus didžiojoje pranašystėje apie šio amžiaus pabaigą, kurioje jis nurodo daugelį šiandienos pasaulio sąlygų, jis savo mokiniams sakė: „Kai pamatysite šiuos dalykus“... „tada pakelkite akis ir pakelkite galvas, nes jūsų išpirkimas [graikų kalba: išgelbėjimas] artėja“. (Luko 21:31,28). Tai, kad „šios dalykos“, kurias pranašavo Mokytojas ir kurios signalizuoja apie artėjantį bažnyčios išgelbėjimą iš šio blogio pasaulio, dabar matomos kasdienėse naujienose, suteikia mums pasitikėjimo, kad labai greitai paskutiniai likę tikrieji Kristaus pasekėjai bus išgelbėti ir išaukštinti į „šlovę, garbę ir nemirtingumą“ su juo. Romiečiams 2:7

Tada Dievo karalystės, už kurią tiek daug meldėmės, palaiminimai pradės plūsti kenčiančiai ir mirštančiai žmonijai. Apreiškimo 1:18 sakoma, kad Kristus turi „pragaro ir mirties raktus“ ir jis panaudos

2025 m. rugsėjis

tuos raktus, kad atrakintų mirties kalėjimą savo Tėvo karalystėje. Psalmių 146:5-7; Izaijo 42:6,7

Todėl mes meldžiamės: „Išgelbėk mus nuo pikto“, ne tik todėl, kad trokštame išsilaisvinti iš pikto pasaulio, bet ir todėl, kad žinome, jog atsakymas į šį prašymą bus atsakymas į kitą mūsų prašymą: „Teateinie Tavo karalystė. Tebūnie Tavo valia, kaip danguje, taip ir žemėje“. Net ta krikščionių maldų dalis, kuri jiems yra svarbiausia, yra tuo pačiu metu nesavanaudiška, nes ji taip pat apima gausias palaimas visai žmonijai.

Tai yra maldos, kurios patinka Dievui, tai yra nesavanaudiškos maldos. Nors Dievas džiaugiasi, kai jo tauta prašo jo asmeninio vedimo, atleidimo ir dvasinės stiprybės, jis taip pat nori, kad jie domėtųsi visais, kuriuos jis myli, tai yra visa žmonija. Mes parodome savo susidomėjimą jo planu palaiminti žmones, kai meldžiamės: „Teateinie Tavo karalystė“, nes būtent per tą karalystę jis suteiks „gausų vaisę“ visiems žmonėms. Būtent toje karalystėje mirtis bus nugalėta, o ašaros nušluostytos nuo visų veidų. Izaijas 25:6-8; Apreiškimas 21:1-5

Svarbiausia, nuolat dėkoke Dievui už jo meilę, kuri visiems suteikė amžiną džiaugsmą. Ne tik girkime jį savo maldose, bet ir pasakokime visam pasauliui apie jo meilę. Pasakokime jiems, kad per Kristų jiems buvo suteikta galimybė gyventi ir kad netrukus jo karalystė suteiks taiką per „Taikos Kunigaikštį“ ir sveikatą bei gyvenimą visiems per pasaulio Atpirkėją ir Gelbėtoją. Izaijas 9:6,7